

Lønningslove og ca. 70—80 forskellige Pensionslove, men desuden over en hel Del forskellige Organisationslove, indkilede mellem en Række andre Bestemmelser. En Del af dem findes i Anmærkninger til Finansloven, og endelig findes der — og det er de Bestemmelser, der er vanskeligst tilgængelige — en Række Fundatser, Forordninger, Plakater og Reskripter, om hvis Gyldighed eller Ikke-Gyldighed der hersker Tvivl endog mellem de mest sagkyndige Jurister, og i hvert Fald hersker der imellem Tjenestemændene i høj Grad Tvivl om, hvorledes Forholdet er, hvad der er gældende Ret for dem, hvad de eventuelt kan dømmes for, dersom denne eller hin endnu gældende Fundats blev taget op og benyttet af vedkommendes overordnede. Der er sikkert en Mængde Tjenestemænd, som, naar de ser Kommissionens Oversigt over, hvilke Bestemmelser af juridisk Art der endnu er gældende for Tjenestemænd, vil blive forbavsede over, at de i den Tid, de har været Tjenestemænd, har været underkastede saadanne Særbestemmelser. Jeg tænker ikke saa meget paa en Bestemmelse som den i Forordningen af 3. Juli 1835 om, at der er særlig Straf for Tjenestemænd, som giver sig af med Negerhandel, eller paa en Bestemmelse som den i Forordningen af 14. Maj 1845 om, at Tjenestemænd, der giver sig af med Brændevinsbrænding, kan ifalde ganske speciel Straf — Juristerne hævder ganske vist, at disse Bestemmelser har Gyldighed endnu og kan benyttes af Domstolene, men de har ingen praktisk Værdi —, men jeg tænker paa en Del andre Bestemmelser, vi har samlet sammen, eller som rettere sagt en Jurist udenfor Kommissionen er blevet opfordret til at samle sammen, og som findes i Bilag ledsagende Kommissionens Betænkning, Bestemmelser, som Tjenestemændene neppe hidtil har vidst var gældende, og som man vistnok helst nu ser sat ud af Gyldighed eller moderniserede saaledes, at de kan høre hjemme i en moderne Tjenestemandslov.

Det er ogsaa givet, at en hel Del af disse Bestemmelser er af en saadan Art, at der ikke har været Klarhed over, hvad der paa dette Punkt var gældende Ret her i Landet. Jeg skal nævne et enkelt Eksempel. I Danske Lov bestemmes det, at kongelige Embedsmænd er fritagne for borgerlige Ombud, og i Overensstemmelse dermed er der senere udfærdiget en hel Del Særbestemmelser om de Ombud, som en Tjenestemand ifølge sin Stilling er fritaget for, han er saaledes fritaget for Snefoged-tjeneste og for at udskrives til Frederiksberg Brand-

væsen. Men en mere moderne Bestemmelse, stammende fra 20. Januar 1894, siger, at der ikke mere tilkommer kongelige Embedsmænd absolut Fritagelse for kommunale Hverv. Der hersker altsaa paa dette Omraade Uklarhed, og der er i Virkeligheden ingen, hverken Jurister eller Tjenestemænd, som kan sige med Bestemthed, hvad der paa dette Omraade er gældende Ret for Tjenestemænd. Kommissionen fandt, at der maatte træffes en Afgørelse, som var klar, og som passede til Nutidens og til Tjenestemændenes Forhold og til de Synspunkter, der anvendes for Tiden. Vi har derfor i § 43 bestemt, at Tjenestemænd fremtidig er underkastede de sædvanlige Regler med Hensyn til borgerlige Ombud, „dog kan en Tjenestemand af den Minister, under hvem han hører, efter Ansøgning fritages for Overtagelse af et Ombud, naar det skønnes nødvendigt af Hensyn til Tjenestens forsvarelige Udførelse“. Derved er der truffet en moderne og nyttig Afgørelse i et Spørgsmaal, i hvilket der hidtil faktisk har hersket Uklarhed. Vi har i det hele taget fulgt den Regel at ophæve de Bestemmelser, som ikke mere burde have Gyldighed, at forandre de Regler, vi fandt burde moderniseres og ændres. De fleste af disse har vi fundet i den Lov, som vi vel nok er berettigede til at betegne som Embedsmændenes Grundlov, Lov af 26. Marts 1870. Denne Lovs Bestemmelser er gennemgaaede meget grundigt af Kommissionen, og vi har derfra taget de Bestemmelser, som vi mener vedvarende bør have Gyldighed, og derefter ophævet hele Loven.

Jeg vil dog udtrykkelig gøre opmærksom paa, at enkelte af de Bestemmelser, som gælder særlig for Tjenestemænd, ikke er optagne her i Lovforslaget af den Grund, at de skønnes at staa bedst i den Sammenhæng, i hvilken de i Øjeblikket befinder sig. Det er ganske særlig de Bestemmelser, som findes for Dommere i den endnu ikke i Kraft traadte Retsplejelov. Det vilde have været for kunstigt, om vi ud fra denne Retsplejelovs Paragraffer havde taget disse Særbestemmelser og henført dem til dette Lovforslag om Statens Tjenestemænd. I Tuberkuloseloven findes der ligeledes Særbestemmelser, som for Resten alle kender, og som er meget moderne, og der er ingen som helst Grund til at tage de Bestemmelser ud af den Sammenhæng, i hvilken de findes, og føre dem over til en Lov om Statens Tjenestemænd. Ogsaa i Skattelovene findes der Bestemmelser, som hører naturligt hjemme i det Kompleks, i hvilket de er indføjede, og hvori de bør staa. Men udover